

Arrest

nr. 95 881 van 25 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LOOBUYCK, die loco advocaat S. CARTON verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen zou u de Pakistaanse nationaliteit bezitten, Pashtoe zijn en afkomstig zijn van het dorp Umarzai in het district Charsadda (provincie Khyber Pakhtunkhwa). U zou in Pakistan eigenaar zijn van de kledingzaak 'Fazal Mabood Garments' en verklaarde financieel welgesteld te zijn. U zou regelmatig voor zaken naar China zijn gegaan waar u uw kledij aankocht om deze hierna in Pakistan te verkopen. Tussen 1996 en 2001 zou u af en toe voor Bashir Khan, een bekend politicus van de toen in uw geboorteregio aan de macht zijnde Pashtoe-partij Awami National Party (ANP) en tevens woonachtig in uw straat, hebben gewerkt. In 2001 zou u sympathie hebben gekregen voor Alamzeb, die vroeger eveneens werkzaam was voor Bashir Khan maar die later de ANP de rug toekeerde en zich aansloot bij de Pakistan Peoples Party (Sherpao). U verklaart dat Alamzeb erom bekend staat om de arme mensen uit uw geboorteregio te steunen. U zou nooit lid zijn geweest van de PPP (S) en nooit hebben deelgenomen aan politieke evenementen. U zou wel geld in de verkiezingscampagnes van Alamzeb hebben gestopt en lokaal voor Alamzeb propaganda hebben gemaakt. In 2002 zou de PPP (S) de

verkiezingen in uw geboortestreek ten nadele van de ANP hebben gewonnen. Alamzeb zou tot MPA (Member of Provincial Assembly) zijn verkozen. Sindsdien zou Bashir Khan wraak hebben willen nemen op iedereen die voor Alamzeb had gewerkt. Tijdens de verkiezingen van 2007 zou de ANP in Charsadda opnieuw de verkiezingen hebben gewonnen. Shakeel Khan, de zoon van Bashir Khan, zou verkozen zijn tot MPA. Na 2007 zou u nog steeds vriendschappelijk contact met Alamzeb hebben gehad. Kort na de overwinning van de ANP in 2007 zou Bashir Khan tegen vier werkers die net als u in 2001 de ANP hadden verlaten en waren overgelopen naar de PPP (S) een arrestatiebevel voor terrorisme hebben uitgevaardigd. Deze vier personen zouden later tijdens een anti-terreuroperatie van de ordediensten gedood zijn. Op 22 april 2010 zou Alamzeb in Charsadda doodgeschoten zijn door onbekenden. U verklaart dat Alamzeb eerder twee aanslagen had overleefd. Alamzeb zou in uw dorp heel veel sympathisanten hebben gehad. Na zijn dood zou er bij de lokale bevolking hevig protest zijn uitgebroken tegen Bashir Khan en zijn zoons. Een broer van Alamzeb zou een klacht, een First Information Report (FIR), tegen Bashir Khan en zijn vier zoons hebben laten registreren. Op 23 april 2010 zou een plaatselijk benzinestation van Bashir Khan vernield zijn. Na de moord op Alamzeb zou u uw werk hebben voortgezet. Ondertussen zou het protest tegen Bashir Khan blijven voortduren zijn. In oktober-november 2010 zou u voor uw werk naar China zijn gegaan. In dezelfde periode zou Shakeel Khan zijn opgepakt op verdenking van de moord op Alamzeb. Tegen Bashir Khan en zijn andere zoons zou er een arrestatiebevel lopen. Door tussenkomst van de ANP zouden zij echter nog steeds op vrije voeten zijn. De ANP zou er tevens voor gezorgd hebben dat Shakeel Khan, toen hij ziek werd, niet lang in de gevangenis moest verblijven maar werd ondergebracht in een herberg van de MPA. Bashir Khan zou ermee gedreigd hebben wraak te nemen voor de arrestatie van zijn zoon op iedereen die de PPP (S) ondersteunde. Hij zou tevens u viseren omdat u Alamzeb financieel steunde en hij denkt dat u zijn broers advies gaf om tegen hem een klacht in te dienen. Toen u in november 2010 terugkeerde uit China zou u van een vriend hebben vernomen dat Bashir Khan u en uw familie wilde doden. Hierop zou u uw dorp hebben verlaten en met uw gezin bij een zakenvriend Mia Gul in Bajawal zijn gaan wonen. In dezelfde periode zou u naar Rawalpindi zijn gegaan waar u een container goederen uit China zou hebben opgewacht. U zou vijf dagen in Rawalpindi hebben verbleven en er de spullen uit China hebben verkocht. Tijdens uw verblijf in Rawalpindi zou uw vriend uit Bajawal u laten weten hebben dat mensen met baarden drie keer bij uw familie in Bajawal naar u waren komen vragen. De onbekenden zouden u hebben willen spreken over uw zaken met China. Uw vriend zou u hebben verteld dat desbetreffende personen Taliban waren. U vermoedt echter dat Bashir Khan deze mensen naar Bajawal stuurde. Na het bezoek van onbekenden aan uw familie in Bajawal zou u uw gezin hebben ondergebracht bij uw vriend Riaz in het bergdorpje Asmarré Baba. In februari 2011 zou u vanuit de stad Quetta Pakistan hebben verlaten en via Iran en Turkije naar België zijn gekomen. U zou op 30 maart 2011 in België zijn aangekomen. Op 1 april 2011 diende u een asielaanvraag in. Uw familie zou nog steeds in Asmarré Baba verblijven."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing berust op volgende gronden:

"Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van onderstaande redenen. Uit uw verklaringen blijkt dat u Pakistan bent ontvlucht uit schrik voor wraakacties vanwege Bashir Khan, een leider van de regerende Awami National Party (ANP) in uw geboorteregio en tevens een inwoner van uw dorp Umarzai. Dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te moeten koesteren. Tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal (CGVS) haalde u aan dat u en Bashir Khan op gespannen voet met elkaar leven sinds u in 2001 zijn partij de rug toekeerde en sympathie kreeg voor Alamzeb van de PPP (S), wiens verkiezingscampagne u financieel ondersteunde. Toen de ANP in 2002 de provinciale verkiezingen van de PPP (S) verloor en Alamzeb verkozen werd tot MPA (Member of Provincial Assembly) zou Bashir Khan ermee gedreigd hebben om wraak te nemen op iedereen die Alam Zeb steunde. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u tussen 2001 en 2007 geen concrete problemen aanhaalde met Bashir Khan. Hiernaar gevraagd haalde u aan dat de ANP in die periode niet in de regering zat en Bashir Khan aldus niets tegen u kon ondernemen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). In dit verband haalde u verder aan dat Bashir Khan na zijn verkiezingsoverwinning in 2007 tegen vier ex-ANP'ers die in 2001 waren overgelopen naar de PPP(S) een arrestatiebevel uitvaardigde en deze personen later tijdens een anti-terreur operatie werden gedood. Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat niets in uw asielaanvraag

erop wijst dat Bashir Khan, nadat zijn partij in 2007 de macht in uw geboorteregio van de PPP (S) overnam en zijn zoon Shakeel Khan MPA werd, wraak op u wilde nemen. Niets in uw asielrelaas wijst erop dat Bashir Khan u na 2007 viseerde met het oog op vervolging. Bovendien verklaarde u sindsdien geen problemen te hebben gekend met de politie of het gerecht. Bovenstaande wijst er allerm minst op dat u gezocht werd met het oog op vervolging. Het feit bovendien dat u na zijn verkiezingsoverwinning in 2007 gewoon in uw geboortestreek bleef wonen en uw zaak voortzette, strookt allerm minst met uw verklaring als zou u door Bashir Khan persoonlijk gevisieerd zijn en ten aanzien van deze man een vrees voor uw leven zou hebben gekoesterd. Ook toen in april 2010 Alamzeb werd gedood en zijn familieleden een FIR tegen Bashir Khan en diens zonen lieten registreren, bleef u verder werken. U liet uw gezin achter in het dorp en vertrok nadien nog naar China voor zaken. Bovenstaand gedrag wijst er niet op dat u schrik had voor wraakacties. Nadat Bashir's zoon werd opgepakt zou u hebben vernomen dat Bashir Khan zou hebben gezegd dat hij u en uw familie wou laten doden. Hij zou u ervan hebben verdacht advies te hebben verleend aan de zonen van Alamzeb. Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze bewering enkel gebaseerd is op verklaringen van derden en u onvoldoende hard kan maken dat Bashir Khan na de arrestatie van zijn zoon daadwerkelijk naar u op zoek ging. Voor wat betreft uw verklaring als zouden onbekenden enkele keren naar het huis van uw vriend in Bajawal zijn gekomen en naar u hebben gevraagd, dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende kon aantonen dat deze mensen (waarvan uw vriend verklaarde dat het Taliban waren die geïnteresseerd waren in uw zakenrelaties met China) door Bashir Khan waren gestuurd met het doel om u te doden. Bovendien haalde u tijdens uw interview voor het CGVS geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat mensen van Bashir na uw vertrek uit Pakistan in februari 2011 naar u op zoek zouden zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat uw gezin nog steeds in Asmaré Baba woont en niets in uw asielverklaringen wijst erop dat zij er problemen ondervinden (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Het feit dat de zoon van Bashir Khan in juli 2012 door de session en district rechtbank van Peshawar is vrijgesproken en er nog steeds een arrestatiebevel tegen Bashir Khan (die voortvluchtig is) hangende is, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, wijzigt hieraan niets. U maakte onvoldoende aannemelijk dat Bashir Khan naar u op zoek is. Wat er ook van moge zijn, u maakte geenszins aannemelijk waarom u niet elders in Pakistan zou kunnen gaan wonen om zo eventuele lokale problemen met Bashir Khan te ontlopen. U bent een financieel welgestelde zakenman die voor zijn werk op vele plaatsen komt in Pakistan. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de Pakistaanse grootsteden (Islamabad, Rawalpindi, ea) grote concentraties aan Pashtoes kennen waarin u zich perfect zou kunnen integreren en waar de ANP niet de regerende partij is. Het interne vluchtalternatief is dan ook op u van toepassing. Uw verklaring als zou Bashir Khan u ook in andere provincies kunnen vinden omdat hij overal contacten heeft is enkel gebaseerd op vermoedens die u op geen enkele manier kan hardmaken (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Daarnaast erkent het CGVS dat uw geboorteregio, het noordwesten van Pakistan, getroffen is door de openlijke strijd tussen Taliban en de Pakistaanse autoriteiten. Dit conflict is echter zeer regionaal. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat deze strijd niet overal in Pakistan wordt gevoerd. Zoals reeds hierboven uiteengezet kan u uw lokale problemen met Bashir Khan ontwijken door u elders in Pakistan te vestigen. Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat er geen aanwijzingen zijn dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Pakistaanse ATM kaart (bank), uw Chinese ATM kaart, uw identiteitskaart, een gratis ticket van vliegtuigmaatschappij Qatar Airlines, uw visitekaartje (Fazal Mabood Garments), uw rijbewijs, een bewijs van uw bankrekeningen in China, een attest van de kamer van koophandel, een bewijs van goed gedrag en zeden, een National Tax Number document, kopies van verschillende paspoorten en uw wapenvergunning kunnen louter dienst doen als bewijs voor uw identiteit, het feit dat u in Pakistan een zaak heeft, welgesteld bent, vaak naar het buitenland reist en over een wapenvergunning beschikt. Het door u neergelegde krantenartikel uit de krant Mashriq van 23 april 2010, de klacht (FIR) die door de zoon van Alamzeb tegen Bashir Khan en zijn zonen werd ingediend en een pamflet in verband met de herdenkingsplechtigheid van Alamzeb staven uw verklaringen aangaande de moord op Alamzeb en de beschuldigingen in deze moordzaak aan het adres van Bashir Khan en diens zonen, welke hier niet ter discussie staan. Evenmin is het door u neergelegde krantenartikel over de dood op vier werkers van de PPP (Sherpao) in 2007, omwille van de hierboven uiteengezette redenen, in staat om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk heeft aangegeven dat hij persoonlijk wordt vervolgd. Hij heeft ten eerste de politieke partij van Bashir Khan verlaten en daarom wordt hij als een overloper beschouwd. Ten tweede heeft hij de oppositiepartij financieel gesteund. Ten derde beschuldigt Bashir Khan hem ervan de broers van Alamzeb ertoe aangezet te hebben een klacht bij de politie in te dienen. Ten vierde wordt hij ook verantwoordelijk geacht voor de vernieling van een benzinestation van Bashir Khan. Daarnaast is Bashir Khan voortvluchtig en doet de politie niets tegen hem omdat hij hoge contacten heeft. Verder wijst verzoeker erop dat hij nergens in Pakistan veilig is omdat Bashir Khan overal contacten heeft.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat Bashir Khan of zijn zonen het op hem hebben gemunt. Verzoeker toont vooreerst niet aan dat hij Alamzeb financieel heeft gesteund en dat hij daarom als een overloper werd beschouwd. De commissaris-generaal heeft in dit verband terecht opgemerkt dat verzoeker na Bashir Khans verkiezingsoverwinning in 2007 gewoon in zijn geboortestreek bleef wonen en zijn zaak voortzette. Dit strookt niet met verzoekers bewering dat Bashir Khan hem als een doelwit zag en zijn ergste vijand werd (gehoorverslag, 7). Verder valt niet in te zien waarom Bashir Khan hem ervan zou verdenken de broers van Alamzeb ertoe aangezet te hebben een klacht bij de politie in te dienen en verantwoordelijk te zijn voor de vernieling van zijn benzinestation. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker verklaarde dat alle mensen van het dorp kwaad waren voor de moord op Alamzeb en dat zij met zijn allen het benzinestation vernielden (gehoorverslag, 7). Verder verklaarde verzoeker ook dat veel dorpingen erbij waren toen de broers van Alamzeb klacht gingen indienen (gehoorverslag, 11). Er is dan ook geen reden waarom Bashir Khan hem persoonlijk zou viseren. Bovendien deden deze gebeurtenissen zich voor in april 2010 en bleef verzoeker nog tot november 2010 in zijn dorp wonen, zonder dat er iets gebeurde. Ook nadat verzoeker zijn dorp was ontvlucht, ontving hij geen enkele concrete bedreiging. Weliswaar heeft verzoeker verklaard dat drie mannen met baarden verschillende keren naar hem vroegen toen hij in Bajawal woonde. Daaruit kan echter niet worden afgeleid dat verzoeker iets te vrezen heeft en dat Bashir Khan hem wil vermoorden. Bovendien is er sindsdien niets meer gebeurd waaruit zou kunnen blijken dat Bashir Khan het nog steeds op hem en zijn gezin heeft gemunt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER